



Sociaal Veilig Onderwijs



Thema Coaching



www.stichtingveiligonderwijs.nl

Veilig Onderwijs Magazine

colofon

Bestuur

Gerard van Beelen, voorzitter SVO
Peter van Duijl, secretaris penningmeester

Iedere dag veilig onderwijs

Gerard van Beelen, voorzitter
Ingrid van Beelen
Els Hendrikse

Binnendienst

Els Hendrikse, directeur SVO
Marja van Rijswijk, public relations
Wim Fournier, opmaak redacteur
Marc Boss, redacteur auteur
Wim Overgaauw, redactielid
Akash Sing, graficus
St. Fractal Productions, webmaster

Buitendienst

Ton Hesel, beleidsmedewerker, externe vertrouwenspersoon, landelijk
Marjolein Nijssen, counselor, mediator regio midden
Audrey Vrijhoef-Pocorni, mediator, externe vertrouwenspersoon, Noord Holland
Charine Resink, mediator, Zuid Holland
Marylane Linger, mediator, externe vertrouwenspersoon, Noord Holland
Ina de Jonge, counselor, mediator, regio Noord-Oost
Mathilde Hol. mediator, regio Friesland
Kelly van der Zee, toegepast psycholoog, gastdocent, onderzoekbegeleider
Sandra Ammerlaan, coach, counselor, regio Utrecht
Ingrid van Beelen, gastdocent
Willem Konink, gastdocent
Ineke Dreves, kindercoach, counselor
Daniëlla den Iseger, mediator, coach en beleidsmedewerker, Noord Holland
Bas Fraaije, mediator, Limburg
Leo Heldens, mediator, Limburg
Joep Peter, mediator, coach, Limburg
Ellenor Spreeuw, coach Noord-Holland
Emilie Pelkwijk, externe vertrouwenspersoon Friesland, Groningen en Drenthe
Wim Overgaauw, gastdocent, observant, adviseur.

Inhoud

- 3 **Beste lezer,**
'Coaching op school' is het thema in dit magazine
- 4 **Onze dienstverlening**
Wij helpen bij het realiseren of herstellen van een sociaal veilig klimaat
- 5 **Journalistiek**
Wie wil er voor ons op verkenning uit op zoek naar sociale veiligheid
- 6 **Coaching: Een steuntje in de rug voor jong en oud**
Leren omgaan met onprettige situaties en hoe die te voorkomen
- 8 **Zingeving als weg naar ontspanning, thuis en op het werk**
Ieders leven is zinvol, je hebt elkaar nodig om dat te ervaren
- 10 **KinderrechtenNU**
'Alle kinderen een Rijksvaccinatie voor de geest'
- 15 **Groepsdruk**
Sociale beïnvloeding is gewoon, maar moet niet de verkeerde kant opgaan
- 16 **In gesprek met Rein Puma; vertrouwensinspecteur**
Als de veiligheid in het geding komt, is er de vertrouwensinspecteur
- 19 **Het predicaat Sociaal Veilige School**
Een 'up to date' sociaal veiligheidsbeleid ontwikkelen en bijhouden
- 20 **Vacature fondsenwerver**
Wie wil zijn ervaring en vaardigheid inbrengen om geld in te zamelen
- 21 **De rode draad**
Nieuwe inzichten leiden tot een andere aanpak van sociale veiligheid
- 23 **Onderwijs 'als een belevenis' maakt het aantrekkelijk**
Wie is Wim Overgaauw
- 24 **De oude doos**
De 'column' van Marc Boss

UITGEVER:

DNB GROEP B.V.

RECEPTIE@DNBGROEP.NL
WWW.DNBGROEP.NL



DE UITGEVER EN STICHTING VEILIG ONDERWIJS ZIJN NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE INHOUD VAN DE ADVERTENTIES. NIETS UIT DE ADVERTENTIES MAG WORDEN GEKOPIEERD EN/OF VERSPREID ZONDER SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING VAN DE UITGEVER.

RIJKS ONDERWIJS

BOEK GRATIS
BUSVERVOER
VOOR DE HELE KLAS!



RIJKSMUSEUM.NL/ONDERWIJS

MOGELIJK GEMAAKT DOOR



Rijksoverheid

EDUCATIEVE PARTNER



FOUNDER

PHILIPS

HOOFDSPONSOREN

BankGiroLoterij

ING

 **kpn**



Beste ondernemers, adverteerders en sponsors

De functie van het SVO Magazine is, de ondersteuning van de Stichting Veilig Onderwijs in haar doelstelling de sociale veiligheid op scholen te bevorderen.

De unieke situatie is, dat het blad uitgegeven wordt door een commerciële uitgever die het voortbrengen en verspreiden van het blad bekostigt uit advertentie inkomsten. Advertenties die verworven kunnen worden op grond van de functie die het blad vervult.

Zo kan het blad -voor de ontvanger kosteloos- ruim verspreid worden op scholen in ons land.

Op deze manier wordt het blad 'belangeloos' en in alle neutraliteit gepubliceerd.

De uitgever legt de verantwoordelijkheid voor de redactionele inhoud bij de Stichting Veilig Onderwijs en vrijwaart de adverteerders daarmee van commerciële beïnvloeding van de inhoud van het blad.

De redactie voert haar werkzaamheden uit onder verantwoordelijkheid van de directie van de SVO.

De redactie kan zich 'neutraal' opstellen tegenover meningen, opvattingen en doelstellingen van anderen. In beginsel schrijven we 'niet oordelend'.

*Gerard van Beelen,
SVO voorzitter*

Heeft u vragen, mail
ons dan op [contact@
stichtingveiligonderwijs.nl](mailto:contact@stichtingveiligonderwijs.nl)

Mensen functioneren in de samenleving. Meestentijds zijn we dus in het gezelschap van anderen bezig met ons dagelijkse doen. Dat geldt voor volwassenen, jeugdigen en kinderen. Maar niet iedereen is altijd maar aardig. Het is niet ongewoon dat er spanningen zijn. 'Daar moet je maar mee leren leven', is de boodschap die het leven ons stelt.

Dat is niet altijd zo eenvoudig. Als individuele persoon kan je daarmee in de knel komen. Dat kan zelfs zover gaan dat je je het kind van de rekening voelt. De pineut. Het kan je beangstigen. Het doet je verdriet. Hoe kom je uit zo'n situatie? Hoe voorkom je dat je er wéér in belandt?

Niet iedereen is in staat om uit zulke situaties te komen of daar niet opnieuw het slachtoffer van te worden. Een beetje hulp daarbij kan je redding geven. Professionele hulp daarbij kan raadzaam of nodig zijn.

Dan hebben we het over coaching. Dat is één van de diensten die de Stichting Veilig Onderwijs in de praktijk biedt. Het is het thema in dit nummer van ons magazine.

Maar denk niet alleen aan slachtoffers. Ook daders kunnen baat hebben bij een doelgerichte coaching. Dat ze zich 'normaal' gaan gedragen. Aspect daarbij is, dat het zijn uitstraling heeft tot betrokkenen, meelopers en, degenen die slachtoffer waren ervaren verlichting. Een dader aanpakken is wel zo effectief.

Dit onderwerp bracht ons ook in contact met de Inspectie van het Onderwijs. Daar kent men de dienst van de vertrouwensinspecteur. Wanneer de sociale veiligheid echt in het gedrang komt en er bedreiging of beschadiging van iemand optreedt, is er de inspectie die op kan treden. In een interview wordt uiteengezet waar de dienst voor staat en wat zij kan doen.

Het is interessant dat de weergave van dit interview samenvalt met dat van een interview met de initiatiefnemer van KinderrechtenNU, mevrouw Willemijn Dupuis.

We hebben allemaal onze kinderjaren gehad. En als je daaraan terugdenkt dan was dat niet een en al vrolijkheid. We hebben genoeg in de put gezeten, ons gekrenkt gevoeld, over het hoofd gezien. Ga maar door. Je geestelijke ontwikkeling is een kwestie van beschaving. De ruwe kantjes gaan eraf. Maar dat betekent ook verlies van eigenheid.

Voortbordurend op het Verdrag voor de Rechten van het Kind van de Verenigde Naties (1959) is mevrouw Dupuis aan het werk gegaan in onze maatschappij. Bespreken wat kinderen zelf vinden dat voor kinderen belangrijk is.

Het behoort tot onze boodschap deze dingen uit te dragen.

Het is daarbij een opsteker, dat we dit deze keer voor het eerst in full color mogen doen. In de hoop dat in deze vormgeving onze boodschap aangenaam overkomt.

Wim Fournier, opmaak-redacteur





De Stichting Veilig Onderwijs is een ANBI-stichting en kent dus geen winstoogmerk. De stichting stelt zich ten doel een veilige leef-, leer- en werkomgeving te ondersteunen in het Nederlandse onderwijs. Wij helpen scholen, leerlingen, ouders en medewerkers bij het realiseren of herstellen van een veilig pedagogisch klimaat.

Onze dienstverlening bestaat uit voorlichting en kennisgeving. We zijn behulpzaam bij het opstellen van schooleigen beleid, en het monitoren en bijstellen daarvan. Daarnaast kan er een beroep op ons gedaan worden, wanneer er interventies vereist of gewenst zijn.

De stichting beschikt over professionele coaches, mediators, counselors, vertrouwenspersonen en gastdocenten. Deze personen kunnen worden ingezet tegen een vast, laag tarief. Dit zijn deskundigen met een warm hart voor het onderwijs.

Dit alles in combinatie met de inzet van veel vrijwilligers, die de stichting een warm hart toedragen, maakt dat onze dienstverlening voor scholen zeer betaalbaar blijft. En bij al onze activiteiten kunt u rekenen op een volstrekt onafhankelijke inzet. Wij kiezen niet, wij ondersteunen en helpen.

Voorlichtingsactiviteiten

- Vier maal per jaar verschijnt ons magazine vol met achtergrondartikelen over wet- en regelgeving en ontwikkelingen op het gebied van sociale veiligheid. Met beschrijvingen van recent onderzoek en nieuwe kennis op dit terrein. Met beschrijvingen van activiteiten van de medewerkers van de stichting en inspirerende voorbeelden van 'good-practice' op scholen. Dankzij de samenwerking met uitgeverij DNB Groep B.V. is ons blad gratis te verkrijgen.

- Ouderavonden, voorlichtingsavonden, studiemiddagen en workshops. Wij verzorgen graag voorlichtingsbijeenkomsten over sociale veiligheid op uw school. U bent verzekerd van deskundige begeleiding. Of het nu gaat om bewustwording, inspiratie en advies of wet- en regelgeving. Ons vaste uurtarief is € 125,-.

Beleidsvorming en monitoring

- Het opstellen van schooleigen beleid (maatwerk dus) is voor veel scholen een zorg. Wij helpen daarbij. We zorgen ervoor dat uw beleid voldoet aan de eisen, die gesteld worden vanuit wet- en regelgeving. Wij bieden de instrumenten om het geformuleerde beleid te monitoren en, op grond daarvan, waar nodig aan te passen. Hiervoor berekenen we ook een vast uurtarief van € 125,- na tekening van de dienstverleningsovereenkomst.

Voor het intakegesprek rekenen we geen kosten.

Interventies

- Het kan gebeuren dat een school 'hulp van buitenaf' nodig heeft. Bij de ondersteuning van een medewerker of wanneer de communicatie met ouders stroef verloopt. Bij ongewenst gedrag van leerlingen of medewerkers. Bij (dreigende) conflicten of onenigheid in het team of directie. De SVO heeft in iedere regio professionele coaches, counselors en mediators tot haar beschikking. Wij beschikken over bekwaame externe vertrouwenspersonen. Al deze deskundigen zijn bereid hun diensten tegen een geringe vergoeding voor u in te zetten. Want ook hier geldt het vaste uurtarief van € 125,-.

Jaarabonnement

- Sinds kort biedt de SVO scholen de mogelijkheid een jaarabonnement af te sluiten tegen € 250,-. Het abonnement dekt alle kosten die gemoeid zijn met hulp- en adviesvragen en coördinatiekosten bij het inzetten van professionals.

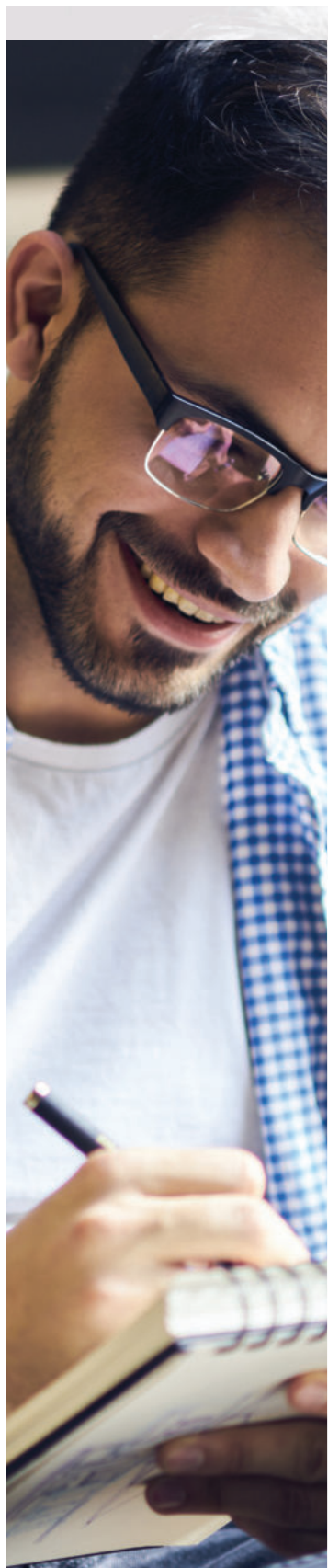
Reiskosten

- Doordat de hulpverlening van de stichting regionaal georganiseerd is, wordt u niet geconfronteerd met hoge reiskosten. We rekenen een vast tarief van € 0,35 per kilometer. Reistijd wordt niet in rekening gebracht.

Voor al u vragen neemt u contact op met:
Mail: contact@stichtingveiligonderwijs.nl
of bel; 0346 550655



U had het er niet meteen achter gezocht misschien, maar voor het iedere keer weer vullen van dit magazine wordt –ook– journalistiek bedreven.



De voornaamste functie van dit blad is steeds maar weer onder de aandacht brengen van wat sociale veiligheid op school betekent en hoe je dat bereikt en onderhoudt. Maar we doen ook ons best om dit onderwerp in een breder perspectief te zetten. En daarvoor moeten we –journalistiek– het brede veld van het onderwijs betreden.

In de afgelopen drie jaar heeft Marc Boss zich met name hiervoor beijverd. Ook in dit nummer weer twee interviews die hij afnam om belangwekkende aspecten van sociale veiligheid in het onderwijs onder de aandacht te brengen. Over de vertrouwensinspecteur en kinderrechten dit keer. Zo wist hij telkens bronnen te vinden waar men zich bezighoudt met activiteiten die de sociale veiligheid behelzen of daaraan raken.

Welkome gesprekspartner

Een interessant aspect van dit werk blijkt wanneer je het aan het doen bent. Zodra je een instantie op het oog hebt waar je wel eens een gesprek zou willen hebben over een specifiek onderwerp, dan blijkt die in de praktijk meestal heel toegankelijk te zijn en dat daar een praktische bereidheid is om tot een gedachtewisseling te komen.

Dat komt deels doordat de Stichting Veilig Onderwijs in de loop van haar bestaan zich bepaaldelijk onderscheiden heeft.

Punt één, door bescheidenheid. En onbevooroordeeldheid. Praktische ervaring ook.

Al die jaren al zijn er professionele medewerkers van de stichting die in de praktijk van alle dag op scholen hun diensten leveren om richting te geven aan het beleid, om bij te staan in de uitvoering daarvan en voor monitoring van de effectiviteit daarvan. En dan nog –de vaak persoonlijke– ondersteuning.

Dat dit zijn vruchten afwerpt blijft niet onopgemerkt. De SVO is een erkende instantie. En wordt gewaardeerd.

Dan is er nog een bijzonderheid. Er zijn vele organisaties, stichtingen, bedrijven actief in de sfeer van het voorzien in sociale veiligheid op school. Per slot, daar is geld mee te verdienen.

Maar in dat grote gezelschap is de SVO de enige met een ‘magazine’ dat vier keer per jaar uitkomt en gratis verspreid wordt in het onderwijsveld. Dit is een buitenkansje.

Wanneer je daar even over nadenkt, dan is het duidelijk dat er heel wat mensen zijn die zich ijverig inzetten voor het onderwijs –en daarbij ook voor sociale veiligheid– die graag bereid zijn de boodschap die ze hebben in drukwerk te verspreiden onder de doelgroep.

En het Magazine Sociaal Veilig Onderwijs is één van de heel weinige media die daarvoor openstaat.

Zo komt het dus dat de ‘journalist’ die zich aandient namens de Stichting Veilig Onderwijs een graag geziene gast is als het er om gaat ‘het verhaal’ van diegene of die instantie met betrekking tot sociale veiligheid op school te verkrijgen.

Welnu

Nieuwe interesses zijn bij Marc opgekomen. Hij vertrekt. Dus kijken we uit naar mensen die ‘de pen’ van hem overnemen.

Anders dan men in het bedrijfsleven gewend is, zoeken wij niet iemand met een grote bekendheid, of een doorgewinterde vakman of –vrouw met een uitgebreid netwerk waar de SVO mooi van kan profiteren.

We zoeken een nuchter iemand die zich nog verwonderen kan over wat zich in het onderwijsveld voordoet en daar wel meer over wil weten en daarvoor best op pad wil gaan naar instanties om daar in persoonlijk contact ‘het verhaal’ op te halen en voor onze lezers weer te geven. Is dat iets voor U?

Of kent u iemand die dit ‘op het lijf geschreven’ is; laat het ons weten! Let wel; dit is onbezoldigd vrijwilligerswerk*).

contact@stichtingveiligonderwijs.nl

*) Omdat de Stichting Veilig Onderwijs een ANBI-status heeft kunnen ook vrijwilligers die een uitkering genieten zich zonder bezwaar voor dit werk inzetten.



In ieders leven, jong en oud, komen er wel onprettige situaties voor. Je vraagt je af hoe het komt dat zulke situaties zich voordoen of zelfs terugkomen. Dit gaat om sociale veiligheid. De vraag is dan, hoe kun je hiermee omgaan of wat er aan gedaan kan worden om zulke situaties te voorkomen.

Ook in het onderwijs staan onderwijzenden, leerlingen en ouders wel eens voor die vraag. Een leerling voelt zich in een onprettige situatie zitten en voelt zich gekwetst. Het kind weet niet hoe het komt, en wil er ook eigenlijk wel uitkomen. Maar hoe, het komt in de slachtofferpositie terecht. Het slachtoffer betreft de onprettige situatie op zichzelf en voelt zich hoogst ongemakkelijk. We hopen dan maar dat de omstanders zich niet afzijdig houden. Met andere woorden; we kijken van hen af. Het slachtoffer aan zijn/haar lot overlatend. We moeten ons afvragen; hoe gaan we hiermee om? Hierop is door de omstanders niet zo eenvoudig een antwoord te vinden. Ze zijn vaak onkundig of onbekend met de situatie.

Laten we wel beseffen dat een snelle verandering in de situatie zeer gewenst is. Kan het kind die verandering niet zelf bewerkstelligen? Dan is hulp van specialisten zeer gewenst. Er moet een positieve verandering in de omstandigheden van het kind gecreëerd worden, zodat alles ten goede keert.

Iedereen kent het wel. De leerkracht vraagt zich af, waarom heb ik nou geen goed gevoel na deze les(sen)? Hoe komt het dat het (regelmatig) rumoerig is in de groep? Hoe krijg ik het voor elkaar, dat een negatief gevoel omgebogen wordt naar een positief gevoel?

Misschien ziet de leerkracht een leerling, die in een bepaald patroon zit, waar hij of zij even geen raad mee weet. Zou ik een duwtje in de rug kunnen geven om daar verandering in te brengen? Maar hoe?

Wat is coaching

Om te weten hoe dat duwtje in de goede richting gegeven kan worden, wil ik graag eerst uitleggen wat coaching is.

Bij coaching ligt de focus op groei. Een onderwijsgevende of een ander teamlid ervaart zelf een probleem, en komt er niet achter hoe dit te veranderen is. Toch is er de wil om zich te ontwikkelen, als professional, maar ook als persoon. Met als doel de ander bij te staan. Dan kan een coach bijdragen aan oplossingen.

Om te zien of de coach past bij de cliënt, wordt er eerst een vertrouwensband opgebouwd. Die vertrouwensband is nodig

om samen het doel (weg uit die onprettige situatie) te bereiken. De coach zal vragen naar de bedoelingen en daarna een gespreksvorm kiezen om samen die doelstellingen te bereiken.

Wanneer roep je hulp van een coach in

Als je vragen hebt omtrent je werk zoals:

- Waarom vergt het werk voor de groep mij zoveel energie?
- Hoe ga ik om met die leerling, die zoveel van me vraagt?
- Hoe ga ik mij verder ontwikkelen als leerkracht?
- Hoe functioneer ik voor de groep?
- Ik voel een blokkade, hoe kan ik deze opheffen?

Als je als leerkracht tegen bepaalde problemen aanloopt, is het raadzaam om met een coach voor het onderwijs te werken. Iemand die objectief naar jou en je eventuele belemmeringen kan kijken. Het beschouwen van je drijfveren kan inzicht in je werk en handelen geven.

Het is belangrijk jezelf te kunnen blijven, zodat je je taken als leerkracht goed kunt uitvoeren. Onze onderwijscoach zal je tips en handvatten geven, zodat jij en mogelijk andere betrokkenen van het onderwijsteam weer verder kunnen met hun werk en leven.

De leerling coachen, dat kan ook

Wat wij tegenkomen is dat ook leerlingen problemen kennen. In bijna elke groep zijn leerlingen met problemen. Soms begint dat al in de onderbouw. Dit is dan te merken door ongewenst gedrag van een leerling, zelfs ongewenst gedrag naar medeleerling(en). Ouders worden hierover geïnformeerd, dan wel betrokken bij het voorval. Maar dan nog blijft een leerling vaak ongewenst gedrag vertonen. Waar komt dit gedrag dan vandaan? En tegelijkertijd is er de vraag van hoe kan dat ongewenste gedrag ten positieve gekeerd worden?

Ook hier zal de coach samen met de leerling nagaan waar dit ongewenste gedrag vandaan komt, en hoe daarop ingespeeld kan worden. Bij de veroorzaker van de problemen wordt gezien hoe diens negatieve gedrag veranderd kan worden in neutraal of positief gedrag.

Wij hebben alle hulp, voor jong en oud. Wilt u ook gebruik maken van onze coaches? Schroom niet, kijk op onze website stichtingveiligonderwijs.nl en vraag hulp aan via het contactformulier. Mailen kan ook naar contact@stichtingveiligonderwijs.nl, of bel met 0346 550655.

Aarzeling om door te pakken

Vanaf het tiende levensjaar zijn de problemen van leerlingen te merken aan heftiger ongewenst gedrag. Dat kan ook resulteren in ongewenst verzuim van school. Wat weer op zich nadelig is voor de verdere schoolontwikkeling. Soms levert een gesprek, daarover tussen leerkracht of mentor en leerling, alleen maar meer frustratie, onmacht en wrevel op.

Ook kan het voor komen dat er wel goede communicatie met de leerling plaatsvindt, maar kan het lastig zijn om de motivatie en inspiratie te vinden voor een diepgaand contact. Vaak spelen er veel zaken buiten de school om ook nog mee. Voor een leerkracht / mentor is de werkdruk vaak al te hoog om ook nog hierin de juiste begeleiding te geven, wat overigens geen schande is. Maar die begeleiding is wel nodig.

Er toch maar werk van maken

Daarom zijn er scholen, die onze coaches inhuren voor deze leerlingen. De begeleiding van onze coaches heeft niets te maken met huiswerk planning of met studievaardigheden.

We willen samen met de leerling naar sociale vaardigheden en de juiste balans zoeken. Het bewust worden van zelfkennis, zelfwaardering en het bewust worden van gedragspatronen staat daarin centraal. De coach gebruikt hiervoor diverse materialen, zoals kaartjes, foto's en schema's. Door samen met de leerling bepaalde oefeningen te doen en gesprekken te voeren. Dit moet uiteindelijk resulteren in een bewustwording van z'n gevoelswereld en z'n persoonlijke balans terugvinden. Het doel is, dat de leerling een steeds beter beeld krijgt van wie hij/zij eigenlijk is. Bewust worden van wat hij/zij kan en wat hij/zij doet.

Net zoals bij het coachen voor teamleden zijn ook bij het coachen van leerlingen de kernwoorden binnen de coaching: zelfbeeld, weerstand en loyaliteit. Een coach leert de leerling om zijn leven weer in eigen hand te nemen, en om in zijn toch al turbulente ontwikkeling het overzicht te krijgen en te houden.

Daarnaast kan een coach helpen zoeken naar technieken en mogelijkheden om verdwaalde leerlingen weer op de goede weg

te helpen. Want een leerling, die moeilijk te bereiken is wordt afgedaan als vervelend of onhandelbaar. Door de begeleiding van de coach krijgt de leerling een kans om zichzelf en zijn omgeving beter te leren kennen. Beter om te gaan met gebeurtenissen, die je leven maken tot wat het is.

Eigen keuzes

Een leerling, die in het hier en nu leert te staan, leert om op het juiste moment zijn kwaliteiten in te zetten en te leven volgens hoe en wie hij of zij is en wil zijn. Een coach verheldert, vergroot en verdiept continu het eigen inzicht bij de cliënt zonder daarbij te oordelen. De coach hoort de verhalen van de leerling aan en helpt de leerling om de kern van het probleem te vinden. Laten ervaren dat problemen op meerdere manieren opgelost kunnen worden.

De coach gebruikt hiervoor verschillende technieken, waaronder het spiegelen, zodat de leerling kan zien dat goed en fout gerelateerd zijn aan wie je bent, en dus relatief is. Door de leerling zelf te laten nadenken en te laten voelen hoe zijn of haar leven er voor staat, krijgt die de kans eigen keuzes te maken.

De realiteit onder ogen zien

Een coach kan leerlingen en hun ouders zonder oordeel doch liefdevol confronteren in hun relatie tot elkaar. Dit doet hij/zij door de inhoud te doorzien en door te vragen op gevoelsniveau en relatieniveau.

Onze coaches hebben kennis van diverse visies en theorieën waardoor ze hypothesen kunnen opstellen en deze kunnen onderzoeken. Een coach kan inzicht krijgen in welke hulp een onbereikbare leerling nodig heeft. Vaak zijn een aantal sessies genoeg om een leerling weer op weg te helpen. Ook kan onze coach eventueel doorverwijzen naar ander hulpverleners.

Els Hendrikse, directeur SVO, coördinator



“In balans zijn”, “een voorbeeld zijn voor de kinderen in de klas”, “vanuit je basis les geven” en “in het nu zijn en blijven”, wie kent deze beschrijvingen van wensen niet? Maar hoe doe je dat? Het begint met het begrijpen van de informatie die stress jou geeft, over wie je eigenlijk wilt zijn.

José Lenders, schrijfster van het boek “Van Werkstress naar Passie - in zes stappen”, ziet stress als een waardevolle wegwijzer naar zingeving, balans en passie.

Stress geeft aan wat je duidelijk níet wilt. Of je nu stress krijgt vanwege een ongeluk, ziekte, scheiding, lastig gedrag van leerlingen of werkdruk, er is altijd één centraal thema dat als een rode draad door het geheel loopt. Die rode draad vertelt veel over wie we wél willen zijn en wat we willen betekenen voor onszelf en anderen.’

Uit eigen ervaring weet José hoe belangrijk het is stress én zingeving aan elkaar te koppelen om vooruit te komen. Na een ziekteperiode van twaalf jaar, waarvan zes in een rolstoel, wist zij op eigen kracht haar gezondheid weer terug te vinden.

Haar inzichten heeft zij toegepast in het door haar zelf ontwikkelde ‘passie’-protocol: Zes stappen om van (werk-)stress naar passie te komen.

Potentie, Angels, Systeem, Stressontlading, Implementatie en Expressie.

De ervaren puzzelaar heeft dan al genoeg gezien. Neem alle eerste letters van deze begrippen en het woord ‘passie’ vormt zich als vanzelf. José heeft haar manier van werken beschreven in haar boek: ‘Van Werkstress naar Passie in 6 stappen’.

Het is een doe-boek met veel opdrachten en casussen, toepasbaar voor stress op elk leefgebied, zo ook in het onderwijs.

José helpt, samen met haar collega Simone, mensen die stress, werkdruk of zelfs uitputting ervaren, weer energiek aan de slag te gaan. Dit doet ze door vanuit een ander perspectief te kijken naar de persoon en het leven tot dan toe.

In dit veranderingsproces wordt duidelijk gekozen voor niet alleen een mentale en emotionele, maar ook een fysieke aanpak.

Het doel is om met energie en passie te kunnen zijn wie je wil zijn en te doen wat je wilt doen in je leven. Dit bereik je door je potentie in te zetten op een manier die past bij je zingeving.

We geloven dat ieders leven zinvol is en dat je elkaar nodig hebt om dat te ervaren



Elk individueel kind een eigen ervaring

Onderwijskrachten leveren iedere dag weer een belangrijke bijdrage aan het persoonlijke proces van kinderen. Hoe weet je of je echt bijdraagt aan zingeving bij kinderen?

Sinds een jaar is Simone werkzaam bij José. Ze doorliep zelf het ‘passie’-protocol en was verbaasd over de inzichten die ze kreeg over zichzelf en de positieve impact op haar gevoel van eigenwaarde. Ze vroeg zich af: Stel dat er vanuit het ‘passie’-protocol naar mij gekeken was binnen het onderwijs, hoe anders zou dan mijn leven verlopen zijn?

Om antwoord te geven op die vraag kijkt Simone terug op haar schooltijd:

Als meisje van drie ben ik met mijn ouders, broer en zus in een klein dorp gaan wonen. Ik bleek een ontzettend leergierig kind te zijn. Tegen het einde van groep 1 kon ik al lezen en vond ik dat nog leuk ook. Ik was geïnteresseerd in rekenen en de Engelse taal had al helemaal mijn interesse. Alleen het schrijven was nog een heikel punt. Er zat voldoende potentie in mij en mijn ouders vroegen of ik door mocht naar groep 3 in plaats van groep 2.

Dit mocht niet, ik was nog te speels volgens de school.

Echter na twee maanden in groep 2 begon ik mij te vervelen in de klas en heeft de juf die ik toen had me toch overgezet naar groep 3. Zij zag wel wat ik in mij had.

Nu zou je denken dat hiermee alles opgelost zou zijn, maar hier begint het pas. Ik was 'nieuw' in de klas en dus 'anders'. Je raadt het misschien al, ik werd gepest.

In de jaren erna veranderde ik van een spontaan, sociaal, vrolijk kind, naar een kind dat zich terugtrok, haast onzichtbaar werd in de klas, geen antwoorden meer durfde te geven. Bang dat als ik iets zei, mijn klasgenootjes mij een 'stuudje' zouden vinden, mij uit zouden lachen.

Er waren enkele momenten waarop ik opleefde. Eén daarvan was bij het "vrij lezen". Dit mocht ik al vanaf groep 4 en ik kon dan even wegdromen in een fantasiewereld. Een ander moment was er als iemand verdrietig of boos was en ik hem of haar dan troostte. Dan zette ik mijn eigen dingen opzij en kon ik er zijn voor de ander.

Pas in groep 7 durfde ik tegen mijn juf te zeggen dat ik gepest werd en ik hier heel erg mee zat. Het antwoord dat ik toen kreeg zal ik nooit vergeten:

'Ik zie er toch niets van in de klas, je zult je wel aanstellen.'

Vanaf dat moment dacht ik ook oprecht dat ik me aanstelde. Er moest dus gewoon iemand het zwarte schaap zijn, nou ja, dan ik maar. Het ging op een gegeven moment zelfs zo ver dat ik dacht, ach, de wereld is toch beter af zonder mij, waarom nog mijn best doen.

Ik telde niet mee, voor anderen niet, maar ook zeker voor mijzelf niet.

Helaas is wat u hier leest voor veel kinderen herkenbaar. Wanneer ik mijn verhaal deel, zie en hoor ik veel herkenning van kinderen of hun ouders.

Terug naar de vraag: Wat als het 'passie'-protocol toen onderdeel zou zijn geweest van het onderwijs? Wat zou er dan anders zijn geweest?

Als het 'passie'-protocol toen onderdeel was geweest van het onderwijs hadden leerkrachten al eerder de verandering in mijn gedrag opgemerkt. Er was namelijk een reden dat ik niet gelijk over mocht naar groep 3, ik was nog te speels. Daar was al gauw niets meer van te merken toen ik in de andere klas zat.

Als we zelfs nog wat verder terug gaan, hadden ze gezien dat ik leergierig was, dat ik snel dingen oppikte en het heel erg leuk vond om mij te ontwikkelen.

Hadden ze hierop ingespeeld, was ik gelijk overgegaan naar groep 3 en had pesten voorkomen kunnen worden.

Als vroeger mijn leerkrachten het 'passie'-protocol doorlopen hadden, hadden ze opgemerkt dat ik dingen graag zelf uitzoek en dat ik ervan geniet als ik anderen kan helpen. Dan had ik niet de overtuiging ontwikkeld "niet mee te tellen", maar dan had ik geweten dat ik onafhankelijk ben en dat ik vanuit die onafhankelijkheid mijn talenten het beste kan ontplooiën én iets kan betekenen voor anderen.

Het 'passie'-protocol leert jou als leerkracht op een andere manier kijken naar stress. Niet alleen van de leerlingen, maar ook van jezelf, je collega's en ouders. Zowel signalen van stress, als ook signalen van passie worden sneller herkend en in samenhang begrepen.

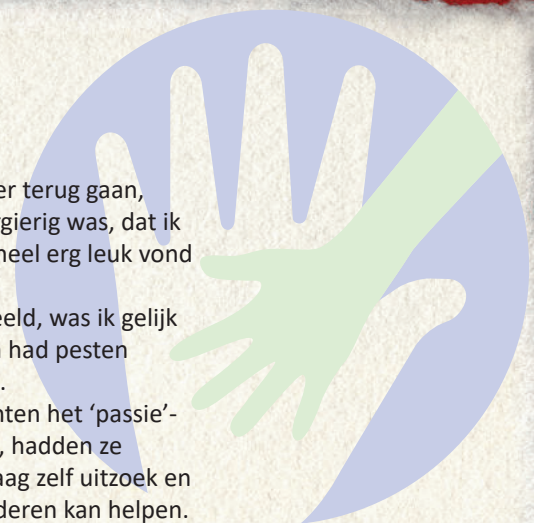
Dat is de basis van het daadwerkelijk kunnen loslaten van belemmeringen in je ontwikkeling naar je passie, je zingeving naar jezelf. Stel je voelt je vrij om te zijn wie je eigenlijk bent, hoe creatief ga je dan met zaken om?! Stel kinderen zijn vrij van structurele stress, hoe leergierig durven ze dan te zijn?!

Stress zien als een zinvolle informatiebron van wat je mist in je leven roept nieuwsgierigheid op en verwondering. Als het een puzzel is in je ontwikkelingsplan, dan heeft stress niet een negatieve lading. Juist het tegenovergestelde, het roept op tot een positieve actie. Het schoolklimaat is dan veilig en mens gericht, een heel belangrijk aspect om de leerbaarheid van ieder te vergroten.

Ik geloof erin, dat wanneer het 'passie'-protocol geïntegreerd zou zijn in het onderwijs, het ziekteverzuim teruggedrongen zou worden. Niet alleen onder de leerkrachten, maar ook onder het enorme percentage jongeren dat een burn-out heeft.

Aangemoedigd door alle berichtgeving, cijfers en ervaringen rondom stress in het onderwijs wil Simone dan ook haar bijdrage leveren aan een mooiere wereld door het 'passie'-protocol een onderdeel te maken van het onderwijs.

José Lenders





“Het uiteindelijke doel; alle kinderen een Rijksvaccinatie voor de geest”
In gesprek met Willemijn Dupuis, initiatiefnemer van KinderrechtenNU.



“Kijk”, zegt Willemijn, “vraag een kind in groep 7 wat zijn of haar kinderrechten zijn en de kans is groot dat het stil blijft. Vraag hem of haar wat zij zelf en klasgenoten nodig hebben om veilig, gezond en gelukkig op te groeien en je krijgt een vracht aan informatie. Werken aan kinderrechten gaat niet over informeren, maar over luisteren. Luisteren, door volwassenen en professionals naar jonge kinderen, die heel goed in staat zijn om te vertellen hoe het staat met hun opgroeien en wat zij daarbij nodig hebben.

Wil je kinderrechten serieus nemen, dan zul je dat gesprek moeten organiseren”. En dat is hard nodig blijkt wel tijdens ons gesprek. Vandaar de urgentie die doorklinkt in de naam van de stichting die zich hier met hart en ziel op toelegt; stichting KinderrechtenNU. In gesprek met Willemijn Dupuis, initiatiefnemer van de stichting, voel je die urgentie ook. De drang die zij heeft om voor elk kind de omstandigheden te creëren waarin het voldoende beschermd kan opgroeien.

Paradigmashift

Aandacht voor kinderrechten heeft een lange historie. In 1959 werd de ‘Verklaring van de Rechten van het Kind’ aangenomen in de Verenigde Naties. De basis voor het latere Verdrag voor de Rechten van het Kind, dat in 1995 door Nederland werd geratificeerd.



Rond die tijd was Willemijn al lang bezig met het bedenken van manieren om kinderrechten bij mensen in het hart te krijgen. Door Unicef was ze benaderd om voorlichting te geven op scholen in het Westland. “Maar ik wilde niet met materiaal de scholen in om te vertellen.

Kinderrechten zijn ook participatierechten. Ik wilde van kinderen initiatieven horen. Hoe zien zij de wereld en wat zouden zij willen bijdragen aan het verbeteren ervan. Uiteindelijk gaat het erom hoe we met elkaar omgaan.

Wat hebben ze nodig, hoe kun je elkaar helpen? Het is een paradigmashift. In plaats van ‘waar heb ik recht op?’ naar ‘wat heb ik nodig om fijn op te groeien?’

“In het Westland leidde dat tot allerlei (hulp-) acties die door kinderen zelf georganiseerd werden. Jaarlijkse verkiezingen van Unicef-ambassadeurs werden gehouden, twee leerlingen per school uit groep 7 met drieweekelijkse bijeenkomsten in de gemeentehuizen.

Daar werd besproken wat kinderen zelf vonden dat voor kinderen belangrijk was.

“Daar begon het eigenlijk mee.

Vervolgens ging de gemeente en de schoolbegeleidingsdienst in het Westland meedoen en steeds in samenwerking met organisaties die nodig waren om de plannen van de kinderen uit te kunnen voeren.

Dat waren Unicef, Defence for Children, een verkiezing van de mooiste boom in de gemeente in samenwerking met de Nationale Boomfeestdag, de drukkerij om de eerste ‘Kinderrechtenkrant’ uit te geven, grote schoonmaakactie samen met de plantsoendienst, Jantje Beton, de Kindertelefoon, tot later ook de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan toe. Maar in de kern hebben de activiteiten van KinderrechtenNU nog altijd dezelfde formule als destijds.”

KinderrechtenNU in de klas

“Kinderen de kans geven elkaars opgroeisituatie te verkennen. In elk gezin gaan dingen anders. En dat is oké. Kinderen leren van elkaar, gaan samen in gesprek en gaan elkaar helpen, leren hun eigen leven en leefomgeving in kaart te brengen. Kinderen de kans geven om daarover te vertellen. Kinderen in hun kracht zetten en samen laten werken. Dat is waar het om gaat”, zegt Willemijn.

“Maar kinderen hebben tools nodig om ons te vertellen als er iets niet in orde is. Daar gaat het ook om bij de workshop ‘KinderrechtenNU in de klas’ die ontwikkeld is.

De workshop begint met een kringgesprek, waarin kinderen gevraagd wordt wat ze wel en niet nodig hebben om op te groeien. Kinderen noemen dan dingen die er echt toe doen. Ook wordt besproken wat je als kind kunt doen als het niet zo goed gaat en wie er voor jou zijn, waar je naar toe zou kunnen gaan. Vader, moeder, familie, vriendin, en wie zouden dat kunnen zijn op school?

Daarom nemen naast de leerkracht professionals in en rond de school deel aan de workshop. De intern begeleider, de vertrouwenspersonen, schoolmaatschappelijk werker en de jeugdverpleegkundige van de Jeugdgezondheidszorg onder wiens regie de workshop plaatsvindt.

Vervolgens wordt er in groepjes onder leiding van een volwassene het KinderrechtenNU-spel gespeeld. Dat bestaat uit een kaartspel met een variatie aan ‘open’ vragen. Soms eenvoudig, soms echt diepe denkvragen. Kinderen beantwoorden die en zijn erover met elkaar in gesprek. De volwassenen luisteren alleen, geven zeker geen oordeel.

Er kan van alles ter sprake komen. Zaken die kinderen normaal niet met elkaar bespreken en waardoor ze elkaar beter leren kennen. Maar ook nare zaken als huiselijk geweld. JGZ is verantwoordelijk voor het monitoren en bevorderen van de gezondheid van kinderen. KinderrechtenNU sluit hierop naadloos aan. Er wordt weer geëindigd in de kring, waarbij iedere deelnemer gevraagd wordt ‘Hoe vond je het?’. Tot slot wordt herhaald wat je als kind kunt doen als het even niet zo goed gaat.

Zoek een volwassene die je vertrouwt ...

KinderrechtenNU traint de begeleiders van de workshop. Van belang is dat de op het kind betrokken professionele hulpverleners participeren, zodat er een vervolg komt wanneer er indicaties voor individuele zorg of voor de groep uitkomen. Voor wanneer een kind voelt dat iets in zijn of haar leven niet goed gaat, of dat bij een ander kind denkt te zien, is er de KinderHulpcode ontwikkeld.

Dat is gebeurd naar aanleiding van de introductie van de Wet verplichte meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld (2009).

Willemijn zat tijdens de introductie daarvan met een paar kinderambassadeurs in de zaal. “Ik neem altijd kinderen mee als het ertoe doet.

KINDERRECHTENNU

WAT HEB JE NODIG OM OP TE GROEIEN...

Vink aan:

- Ouders of verzorgers ☐ liefde ☐ en zorg ☐
- Een opvoeding met normen en waarden ☐ en het goede voorbeeld krijgen ☐
- Ontwikkeling verantwoordelijkheidsgevoel ☐ leren voor jezelf te zorgen ☐ en voor anderen ☐ en leren met geld om te gaan ☐
- Elke schooldag naar school gaan ☐
- Goed onderwijs krijgen ☐ beschermd worden tegen te hoge verwachtingen ☐ leren omgaan met (gezonde) stress ☐
- Geaccepteerd worden ☐
- Ruimte en tijd voor jezelf ☐
- Ruimte en tijd om te spelen ☐
- Gezond eten ☐ genoeg beweging ☐ genoeg slaap ☐
- Lichamelijke verzorging ☐
- Hulp bij het bereiken (of behouden) van een gezond gewicht ☐
- Een gezonde omgeving ☐ een rookvrije omgeving ☐ een veilige omgeving ☐

- Bescherming tegen gehoorbeschadiging ☐
- Beperkte tijd achter beeldschermen ☐
- Bescherming tegen schadelijke informatie met name op internet ☐ en tv ☐
- Voorlichting over seksualiteit ☐
- Voorlichting over alcohol en drugs ☐ gokken ☐ internet en social media ☐ verslaving ☐
- Extra hulp krijgen als je het nodig vindt ☐
- Bescherming tegen ☐ en hulp krijgen bij ongezonde stress of nare gebeurtenissen ☐
- Het verschil leren tussen grappen maken en pesten ☐ en niet steeds gepest worden ☐
- Niet geslagen worden ☐ niet uitgeschoold worden ☐ niet vernederd worden ☐
- Niet bij een vechtscheiding betrokken worden ☐
- Niet mishandeld worden ☐ niet verwaarloosd worden ☐ niet uitgebuit worden ☐ geen ongewenst lichamelijk contact ☐
- Mee kunnen doen ☐ meepraten ☐ en meebeslissen ☐ thuis ☐ op school ☐ in de buurt ☐
- Mensen die naar jouw mening vragen ☐ en luisteren ☐

Als je denkt dat er iets niet goed gaat met jou of met je vriendje of vriendinnetje, of bij een klasgenoot of iemand uit je buurt, dan is er voor jou de **KINDERHULPCODE**

Is jouw omgeving *Kinderrechtenproof* of moet er iets verbeterd worden?

AAN DE SLAG!

Informatie kun je vinden op:
www.infovoorkinderen.nl
Of vraag advies aan je burgemeester
burgemeester@.....nl

Je kunt ook **DE KINDERTELEFOON** bellen: **0800 0432**

Zoek een volwassene die je vertrouwt, die naar je luistert en die je helpt.

JE STAAT ER NIET ALLEEN VOOR!

Heel veel mensen kunnen luisteren en helpen!
Je moeder, je vader, de juf, de meester, familie, buren, vrienden, de dokter, de politie, de burgemeester of... je weet vast nog wel iemand die je kunt vertrouwen.

© Stichting Kinderrechten en Menselijke Ontwikkeling - www.kinderrechten.nu

Nu stak één van hen, Simone, haar hand op in de zaal vol met beleidsmakers, directies van onder andere jeugdhulp, ziekenhuis, onderwijs, politie. Ze vroeg de staatssecretaris die gesproken had over de protocollen voor volwassenen: “Wat is ons protocol? Wat moeten wij doen? Wij weten het vaak veel eerder als er iets mis is met een vriendin of klasgenoot”.

Zo is de KinderHulpcode samen met kinderen ontwikkeld voor kinderen: Zoek een volwassene die je vertrouwt, die naar je luistert en die je helpt. Zoek net zo lang tot je die gevonden hebt. Kinderen moeten weten dat ze er nooit alleen voor staan. Volwassenen hebben de plicht hen te helpen”.



Kinderrechtenchecklist en Sociale Kinderkaart

Waarom richten jullie je met de workshop op groep 6 en 7, wil ik weten.

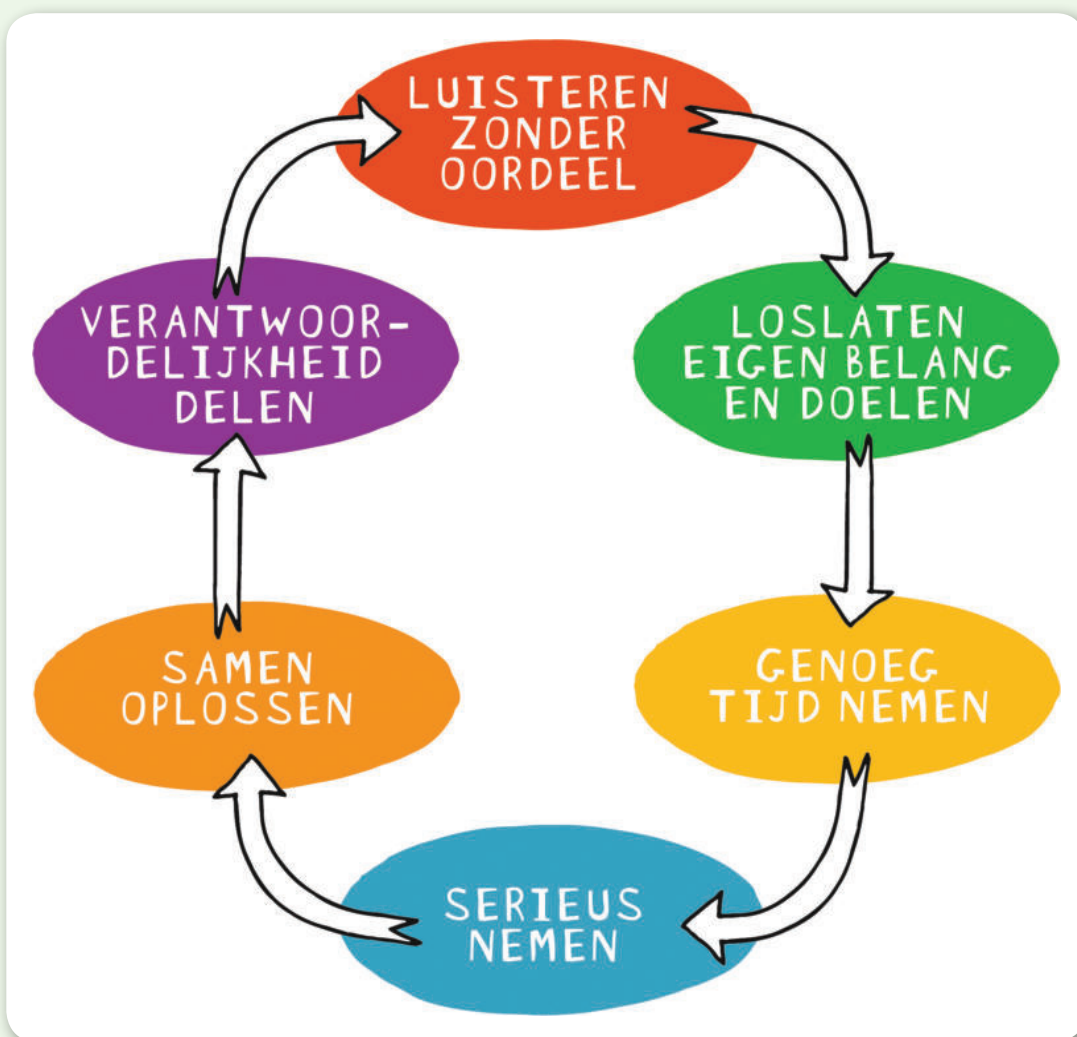
“Het rendement is het grootst als je jong -voor de puberteit- begint, als kinderen nog natuurlijker, makkelijker en open het gesprek ingaan”, zegt Willemijn. “In groep 6 vind ik dat er voor het eerst sprake is van ‘je eerste dorpje’.

Kinderen gaan beseffen, dat ze een betrokkenheid hebben op meer mensen dan alleen familie en vrienden. Wanneer kinderen in de knel blijken te zitten ben je hier nog redelijk vroeg met een interventie. Het hoeft nog niet zo ingrijpend te zijn.

We hebben in Nederland een heleboel interventies van professionals klaar staan. Het gaat erom die tijdig en op maat in te zetten”.

Aan het eind van de workshop kan er een sociale kinderkaart gemaakt worden, waarbij kinderen kunnen vastleggen wie de volwassenen in en om school zijn waar ze zich toe kunnen wenden als dat nodig is.

De basis van de workshop is de kinderparticipatiecirkel



Een andere tool is de Kinderrechtenchecklist, waarbij met behulp van kinderen de 54 artikelen uit het verdrag zijn omgezet in een begrijpelijk overzicht en ook de samenhang van kinderrechtenthema's voor 'dagelijks gebruik'.

Kinderraden en kinderburgemeester

De paradigmashift waarbij kinderen zelf antwoord geven op wat zij nodig hebben gaat breder dan de klas en de school.

Bij KinderrechtenNU in de klas oefenen kinderen ook met democratie en burgerschap. Participeren in de samenleving betekent ook zelf aan die samenleving laten horen wat kinderen nodig hebben om veilig, gezond en gelukkig op te groeien.

KinderrechtenNU ondersteunt gemeenten met het aanstellen van een Kinderburgemeester en een Kindergemeenteraad.

"In 2016 was de eerste Landelijke Dag van Kinderburgemeesters. Toen bleek dat het takenpakket nogal diffuus was. Een Kinderburgemeester is er niet om uitsluitend lintjes door te knippen. De Kinderburgemeester moet kunnen melden wat kinderen nodig hebben. Kinderraadsleden en een Kinderburgemeester moeten ongevraagd advies mogen geven. Ongevraagd, daar gaat het om.

We hebben een handreiking ontwikkeld voor gemeenteraden, wethouders en burgemeesters om op een zinvolle manier kinderparticipatie in het ontwikkelen van beleid te realiseren".

Borging

Tussen de eerste activiteiten van Willemijn in het Westland en nu zit ruim dertig jaar. Het directe contact met kinderen heeft goeddeels plaatsgemaakt voor contacten met organisaties, instellingen, ministeries en beleidvoerders.

Via het Ministerie van Binnenlandse zaken en de Vereniging Nederlandse Gemeenten, via de Jeugdgezondheidszorg kun je de aandacht voor en uitvoering van

KINDERRECHTENNU

WAT HEEFT EEN KIND NODIG OM OP TE GROEIEN...

Vink aan:

- Ouders of verzorgers ☐ liefde ☐ en zorg ☐
- Een opvoeding met normen en waarden ☐ en het goede voorbeeld krijgen ☐
- Ontwikkeling verantwoordelijkheidsgevoel ☐ leren voor jezelf te zorgen ☐ en voor anderen ☐ en leren met geld om te gaan ☐
- Elke schooldag naar school gaan ☐
- Goed onderwijs krijgen ☐ beschermd worden tegen te hoge verwachtingen ☐ leren omgaan met (gezonde) stress ☐
- Geaccepteerd worden ☐
- Ruimte en tijd voor jezelf ☐
- Ruimte en tijd om te spelen ☐
- Gezond eten ☐ genoeg beweging ☐ genoeg slaap ☐
- Lichamelijke verzorging ☐
- Hulp bij het bereiken (of behouden) van een gezond gewicht ☐
- Een gezonde omgeving ☐ een rookvrije omgeving ☐ een veilige omgeving ☐

- Bescherming tegen gehoorbeschadiging ☐
- Beperkte tijd achter beeldschermen ☐
- Bescherming tegen schadelijke informatie met name op internet ☐ en tv ☐
- Voorlichting over seksualiteit ☐
- Voorlichting over alcohol en drugs ☐ gokken ☐ internet en social media ☐ verslaving ☐
- Extra hulp krijgen als je het nodig vindt ☐
- Bescherming tegen ☐ en hulp krijgen bij ongezonde stress of nare gebeurtenissen ☐
- Het verschil leren tussen grappen maken en pesten ☐ en niet steeds gepest worden ☐
- Niet geslagen worden ☐ niet uitgescholden worden ☐ niet vernederd worden ☐
- Niet bij een vechtscheiding betrokken worden ☐
- Niet mishandeld worden ☐ niet verwaarloosd worden ☐ niet uitgebuit worden ☐ geen ongewenst lichamelijk contact ☐
- Mee kunnen doen ☐ meepraten ☐ en mee-beslissen ☐ thuis ☐ op school ☐ in de buurt ☐
- Mensen die naar jouw mening vragen ☐ en luisteren ☐

Professionals willen goed voor kinderen zorgen en daarbij goede, de betekenisvolle contacten met hun ouders of verzorger maar dat is niet altijd makkelijk. Zij kunnen met hulp daar vaak wel verbetering in krijgen.



© Stichting Kinderrechten en Menselijke Ontwikkeling - www.kinderrechten.nu

kinderrechten borgen. Een invulling van de Wet sociale veiligheid op school en een aanvulling op de Jeugdwet.

"Het gaat erom dat kinderen kunnen vertellen hoe het met ze gaat.

Dat je kinderen kunt 'empoweren' zodat ze zichzelf en elkaar helpen. Zeker nu de diversiteit zo toeneemt. Ik vind het zo erg dat kinderen dan een stempel krijgen. Terwijl, als je die diversiteit heel houdt kinderen elkaar zo goed kunnen steunen.

Mijn einddoel is eigenlijk dat alle kinderen van groep 6, 7 en 8 een 'Rijksvaccinatie' voor zowel fysieke als psychische gezondheid ontvangen".

"Waar ik zo blij van word is dat nog niet één vader of moeder bezwaar heeft gemaakt tegen deelname. Alle scholen met KinderrechtenNU & JGZ door willen gaan, professionals blij worden en de kinderen niet willen stoppen met het KinderrechtenNU-spel."

Marc Boss

Wil je meer weten over de stichting KinderrechtenNU?
www.Kinderrechten.NU
 Meer weten over Kinderburgemeesters?
www.kinderburgemeesters.nl



Ideale schoolreis op historisch zeilschip

Zeilavonturen op een boot met gastvrije bemanning

De top 5 van wensen

Wat vinden scholen het belangrijkste voor een ideale schoolreis?

- | | |
|--|-----------------------|
| 1 Aansluiting op lesprogramma's | 4 Duurzaamheid |
| 2 Mooi cultureel aanbod | 5 Ontdekken |
| 3 Veiligheid | |

En het moet natuurlijk betaalbaar, voor iedereen leuk en onvergetelijk zijn. **Voor alle wensen geldt:** ☒



Kies uit
70 schepen



Al vanaf
€125 p.p
5 dagen



Een leerling vertelt

"Hoi mam, hier een bericht uit Stavoren! Ik lig nu in mijn hut, samen met Iris en twee meiden uit de parallelgroep, supergezellig! Onze schipper is Klaas en zijn maat is Irene. Ze leren ons hoe alles werkt op deze boot. We moeten helpen met zeilen hijsen en overstag gaan. Morgen mogen we ook sturen. Ik snap het nog niet helemaal. Maar het is tof. Al het werk wordt verdeeld. De jongens moeten helpen met eten koken! Het is chill hier en superlekker weer. Truste, ik ben nu al moe!"

Varen jullie mee?

We staan klaar voor persoonlijke bemiddeling en heldere adviezen. Dat doen we al 35 jaar. Benieuwd naar de mogelijkheden voor een schoolreisje of een meerdaagse schoolwerkweek op het IJsselmeer of de Waddenzee? Kijk op bootbootboot.nl of bel 085-0062820.

Wil je tips voor het organiseren?

Vraag onze Eerste Hulp Bij Organiseren op via bootbootboot.nl/ehbo/



Soms gebeuren er dingen in de klas waarvan de leerkracht denkt: “Wat gebeurt hier?”. Hij of zij voelt dan een druk in de groep en –tja– dan wordt er gesproken over “groepsdruk”.

Opeens gaat die ene leerling harder haar best doen. En een andere gaat totaal andere kleren dragen of zich heel anders voordoen. Ongewenst gedrag voert dan zomaar de boventoon. Een leerling doet iets, waarvan je totaal niet verwacht dat er ongewenst gedrag getoond wordt. Dat kunnen vernielingen zijn, stelen of ook iemand pesten.

Dit doet deze leerling soms alleen, omdat anderen in de groep zulke dingen doen. Toch doet die leerling mee. Enkel vanuit de druk van de groep, die ongewenst gedrag laat zien. Puur alleen om erbij te horen, of omdat de angst aanwezig is om er niet bij te horen.

Vindt die leerling dat wel leuk

Bijna iedereen wil ‘bij de groep’ horen en wil zich aanpassen aan de vaak ongeschreven regels en gebruiken, die binnen zo’n groep gelden. Dat wordt ook wel een beetje van ieder verwacht. Of die groep zich daar nu bewust van is of niet. Op zich is er niets mis met groepsdruk, zolang die niet ingaat tegen iets wat een ander niet leuk vindt.

Positieve groepsdruk

Stel dat de leerling omgaat met vrienden, die het belangrijk vinden om goede cijfers te halen. Misschien kan dat deze leerling niet zoveel schelen. Door invloeden uit de vriendenkring kan het zo zijn dat hij of zij ook harder werkt om het goed te doen op school.

Het kan zich ook voordoen dat een leerling helemaal niet van sporten houdt. Door de vrienden, die met leuke verhalen komen over hun sport of hobby, gaat de leerling meedoen.

Dit is groepsdruk, waar ieder zelf ook beter van kan worden. Zelfs voor de leerkracht / docent betekent het een prettige werksfeer.

Negatieve groepsdruk

Negatieve groepsdruk kan zich uiten tijdens activiteiten, die een deel van de leerlingen of één leerling eigenlijk niet wil.

Noem bijvoorbeeld roken. Gelukkig leven we in een maatschappij waar roken hoe langer hoe meer uitgebannen wordt en mensen het vies zijn gaan vinden. Toch zijn er klasgenoten, die roken en anderen door hen gaan meedoen. Ze zijn bang uitgesloten te worden.

Of er zijn leerlingen, die plotseling gaan stelen. Je bent ook stoer, als je hetzelfde gaat doen. Anderen uit een groep(je) doen het ook. Zo’n leerling hoort er pas echt bij als hij / zij dit ook doet. Zo zijn er legio andere ongewenste gedragingen op te noemen.

Een ongezonde groepsdruk kan vervelende gevolgen hebben, en de hele klas kan hier last van hebben.

Signalen

Vaak weet de hele groep van deze ongewenste gedragingen. Zij heeft er ook last van. Soms worden deze gedragingen thuis besproken, veel niet. Deze verhalen zijn wel belangrijk om door te geven aan de leerkracht / docent op school, zodat die de kans krijgt om de negatieve druk af te wenden of om te zetten in een positieve druk.

Dus schroom niet om de signalen op school kenbaar te maken. Want een negatieve groep omzetten in een positieve groep heeft echt wel zin.

Els Hendrikse, directeur SVO, coördinator



Hoe en wat? Neem dan contact met ons op contact@stichtingveiligonderwijs.nl



Al ruim dertig jaar kent de inspectie van het onderwijs vertrouwensinspecteurs (VI). Deze inspecteurs zijn speciaal belast met het behandelen van meldingen op het gebied van seksuele intimidatie en misbruik, psychisch en fysiek geweld, discriminatie en radicalisering in het onderwijs. Voor de kinderopvang komt daar ook nog kindermishandeling bij. Dat is een nogal breed pakket.

Benieuwd naar het hoe en wat rond het werk van de vertrouwensinspecteur, heb ik een afspraak met één van de VI's; Rein Puma.

Historie

Met drie decennia vertrouwensinspecteurs kun je wel spreken van een geborgd instituut?

"Klopt", zegt Rein Puma. "In de jaren tachtig waren er al inspecteurs met een speciale opdracht op het terrein van seksueel misbruik en intimidatie. In 1988 is dat geformaliseerd in de zin dat er een functieomschrijving gekomen is. Daarna is ook de wettelijke basis vastgelegd in de wetgeving voor de afzonderlijke sectoren en in de Wet op het Onderwijstoezicht. Aanvankelijk was er één vertrouwensinspecteur per sector, inmiddels zijn we met een team van vijftien inspecteurs.

Ons takenpakket bestaat voor de helft uit regulier toezicht en voor de helft uit werkzaamheden als vertrouwensinspecteur, los van een sector. Een VI behandelt alle casussen van alle sectoren".

Aanvankelijk is het instituut vertrouwensinspecteur bij wet geïntroduceerd als laagdrempelige voorziening voor betrokkenen in het onderwijs, die geconfronteerd worden met seksueel misbruik en seksuele intimidatie. Later is dat uitgebreid met fysiek en psychisch geweld, discriminatie en radicalisering. Sinds 2013 is de inspectie verantwoordelijk voor de meldingen in de kinderopvang. Na het rapport 'Gunnin' heeft de VI ook de wettelijke taak om toe te zien op de meld-, overleg- en aangifteplicht in de kinderopvang waar het betreft seksueel misbruik en intimidatie en kindermishandeling.

Taak

Maar wat doen Rein Puma en zijn collega's?

"De paraplu is de veiligheid. Als deze in het geding is kunnen betrokkenen zich melden bij de VI. Het gaat om meldingen, voorvallen, vraagstukken. Iedereen kan zich melden met een (ook vermeende) melding. Dat kan een leerkracht zijn, een bestuurder, een ouder of leerling, een conciërge, maar ook een buurman van de school.

De vertrouwensinspecteurs zijn iedere werkdag benaderbaar op een telefoonnummer. Afhankelijk van de aard van de melding zal de VI dan handelen.

Het kan zijn dat er alleen een vraag beantwoord hoeft te worden. Het kan ook zijn dat er geadviseerd wordt bij te nemen vervolgstappen voor de melder.

Ook is het mogelijk dat een melding niet bij de (vertrouwens)inspectie thuis hoort en dat er doorverwezen wordt naar de juiste instantie.

Wanneer er een redelijk vermoeden is van een strafbaar feit rondom zeden, door een met taak belaste persoon, dan is de bestuurder verplicht hierover overleg aan te gaan met de vertrouwensinspecteur. In de kinderopvang is een houder verplicht tot overleg (overlegplicht) bij een redelijk vermoeden van een strafbaar feit rondom zeden en mishandeling".

Teamwork

Dagelijks zijn er meerdere vertrouwensinspecteurs beschikbaar en die hebben onderling veel contact.

"Eenvoudige meldingen handel je natuurlijk zelf direct af. Maar bij ingewikkelde zaken is er altijd collegiale intervisie en altijd bij een casus rondom zeden en mishandeling. Bij een vermoeden van seksueel misbruik tussen een volwassene en een minderjarige leerling is dat de afspraak. Daarnaast heeft elke VI een eigen expertise, bijvoorbeeld radicalisering en of een ander onderwerp dat voor het werk van de VI van belang is. Hij of zij verdiept zich speciaal in de materie op dat terrein en kan collega's indien nodig extra ondersteunen. We werken in een hecht team, hebben iedere maand een overleg. Daarnaast jaarlijks een aantal dagen voor scholing, training en verdieping. Daarbij bouwen we aan een steeds breder netwerk van instellingen en instituten die zich bezig houden met veiligheid in onderwijs en kinderopvang".

Iedere werkdag beschikbaar

Onder telefoonnummer 0900 - 1113111 zijn de vertrouwensinspecteurs dus iedere werkdag bereikbaar. Vóór een schoolvakantie is het vaak drukker en soms ook tijdens een wat langere periode.

"Helaas zijn de piekperiodes lastig te voorspellen, we merken wel dat tijdens en na schoolvakanties er minder meldingen zijn.



Inspectie van het Onderwijs
Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap

Meldingen schooljaar	Seksueel misbruik	Waarvan SM door met taken belaste personen	Seksuele intimidatie	Waarvan SI door met taken belaste personen	Psychisch geweld	Fysiek geweld	Discriminatie	Radicalisering	Overig	Totaal
2015/2016	102 26	48 (48%) 15 (58%)	235 105	78 (33%) 26 (25%)	979 (55% pesten) 569 (57%)	599 342	28 17	5 2	44 25	1962 1086
2016/2017	106 30	56 (52%) 17 (57%)	247 108	95 (39%) 23 (21%)	1044 (55% pesten) 652 (56%)	554 364	42 24	3 2	78 36	2074 1216
2017/2018	134 43	64 (48%) 21 (49%)	203 83	99 (49%) 29 (35%)	898 (55% pesten) 550 (60%)	555 375	57 33	4 1	86 30	1937 1115

Aantal meldingen bij de V.I. (incl. Hoger Onderwijs excl. Kinderopvang) w.o. cursief PO (incl. SBO)

De meeste meldingen komen overigens uit het PO en VO. Maar een vaste piek is niet aan te wijzen.

In 2018 kenden we in mei en juni een piek met zo'n veertig meldingen per dag. Dit jaar hadden we vier vertrouwensinspecteurs beschikbaar in die maanden, maar bleef de piek uit".

Van elke melding wordt dossier opgemaakt. Daarbij is de vertrouwensinspecteur aan de (bijzondere) geheimhouding gehouden."

Meldingen

"We bekijken de meldingen bij de vertrouwensinspectie over de afgelopen jaren aan de hand van een factsheet, zoals die op de website van de inspectie te vinden is."

Het aantal meldingen is afgenomen, maar er is een stijging zichtbaar van het aantal meldingen seksueel misbruik en discriminatie. En dat is een minder leuke conclusie. Wat vindt Rein Puma eigenlijk van deze cijfers?

"Om te beginnen blijkt dat de cijfers wel enige toelichting behoeven. Het betreft hier dossiers. Over één en hetzelfde incident/probleem/voorval kunnen verschillende meldingen (door verschillende personen) gedaan worden, echter deze worden gekoppeld tot één dossier.

Die aantallen dossiers zijn in de grafiek dus zichtbaar in de genoemde aantallen op de factsheet".

Behalve dit zeggen de cijfers ook niets over de ernst van een melding. Toch ben ik benieuwd naar vergelijkingsmateriaal.

Hoe liggen deze cijfers bijvoorbeeld internationaal? Kun je de veiligheid van het Nederlands onderwijs positioneren?

Maar ook dat blijkt lastig. Het Nederlands systeem van vertrouwensinspecteurs blijkt nogal uniek. "Zweden kent een min of meer vergelijkbare systematiek, al is dat niet bij de inspectie belegd. Het blijft echter lastig gegevens te vergelijken".

Seksuele intimidatie en seksueel misbruik

Daar komt bij dat er geen meldplicht is van situaties, die betrekking hebben op psychisch- en/of fysiek geweld, radicalisering of discriminatie. Hoewel die meldplicht er wel degelijk is bij (wet verplicht) een redelijk vermoeden van seksueel misbruik.

Bij misbruik tussen leerlingen geldt deze plicht niet, terwijl er wel degelijk een strafbaar feit gepleegd kan zijn volgens het strafrecht.

"Seksueel misbruik is een 'misdrijf tegen de zeden' en beschreven in het Wetboek van strafrecht. Ingeval van een redelijk vermoeden van seksueel misbruik bestaat er meld-, overleg- en aangifteplicht. In de kinderopvang -zoals al eerder vermeld- óók als er mishandeling aan de orde is. Bij seksueel misbruik gaat het dan om een redelijk vermoeden van een strafbaar feit tegen de zeden, begaan door een met taken belaste persoon jegens een minderjarige/wilsonbekwame.

Dat kan een leraar zijn, maar ook de tuinman, die in opdracht van het bestuur onder schooltijd werkzaamheden verricht op het terrein van de school.

Iedere medewerker die een redelijk vermoeden heeft, is verplicht dit te melden bij het schoolbestuur.

Het schoolbestuur heeft overlegplicht met de vertrouwensinspecteur. Als die concludeert dat er inderdaad een redelijk vermoeden is van een zedenmisdrif heeft het schoolbestuur aangifteplicht”.

Die plichten gelden dus niet bij een vermoeden van seksuele intimidatie. Maar ja, hoe beoordeel je of er sprake is van intimidatie of misbruik?

“Het is inderdaad niet altijd makkelijk om daar onderscheid in te maken. Bij misbruik gaat het om de intentie van de dader, namelijk seksueel contact te maken. Bij seksuele intimidatie om de beleving door het slachtoffer. Verstandig dus om hoe dan ook contact op te nemen met de vertrouwensinspectie.

Bij seksuele intimidatie zien we vaak ‘grooming’ gedrag (digitale kinderlokking, M.B.) dat in een aantal gevallen dan weer strafbaar bleek. Het is een lastige materie.

Wij kunnen altijd meedenken, de situatie inschatten en adviseren. Bijvoorbeeld een advies van VI kan zijn om een oriënterend gesprek met politie/zeden te voeren. We volgen het hele proces tot en met de strafrechtelijke uitspraak aan toe. Tevens maken we afspraken met besturen/scholen maar ook met ouders om ons actief te blijven informeren als er belangrijke zaken te melden zijn”.

Maar weten medewerkers in de school wel van deze meldplicht? Weten de bestuurders wel van hun plichten?

“Scholen en besturen zijn geïnformeerd. De VI behoort in de schoolgids vermeld te worden. Het komt voor dat besturen in het onderwijs of houders in de kinderopvang zich niet houden aan de overlegplicht bij een redelijk vermoeden van een misdrijf tegen de zeden.

Vaak uit vrees dat het bekend worden van zo’n vermoeden een negatief effect heeft voor de school c.q. opvang. Soms weten we het wel via andere kanalen. Dan gaan we een bestuur of houder confronteren. Dit doen we eerst zelf als VI’s maar we kunnen escaleren via de inspecteur generaal van het onderwijs of de burgemeester.

De afgelopen periode hebben we een aantal keren gemerkt dat de bestuurder niet onverwijld, dus te laat, of niet een redelijk vermoeden van een misdrijf tegen de zeden heeft gemeld. Met elkaar moeten we alert blijven op de procedure, bestuurders en directies moeten de procedure blijven bespreken met elkaar en kennis delen”.

Wet sociale veiligheid op scholen

In 2015 is de wet op sociale veiligheid in het onderwijs van kracht geworden. Hebben de VI’s, dat in hun werk gemerkt?

“Er is meer bewustzijn bij scholen gekomen. Scholen moeten beleid maken, afspraken maken en de veiligheidsbeleving monitoren. Er zijn functionarissen in de school gekomen die een centrale rol spelen als aanspreekpunt bij pesten.

Scholen maken steeds meer gebruik van methoden zoals de ‘Kanjertaining’ of ‘PBS’. Elke school is nu verplicht een jaarlijkse veiligheidsmonitor te doen en de uitkomsten daarvan te delen met de inspectie. Die gegevens worden gecombineerd met meerdere gegevens van de school. Als er dan afwijkingen zijn volgt er een gesprek met de COI (contactinspecteur) of een onderzoeksactiviteit om met elkaar een verbeterproces op gang te brengen”.

Vorig schooljaar bleek dat er nog vrij veel scholen waren die deze monitorgegevens niet aan de inspectie aangeleverd hadden, terwijl de verplichting toch al enkele jaren bestaat.

“De wet invoeren gaat gefaseerd. Scholen moeten in beweging komen. Als scholen in gebreke blijven wordt begonnen met een mailing. Niet aangeleverd, laat eens horen, hoe komt dat? Inmiddels zitten we in augustus 2019. Wie nu niet voldoet krijgt een onvoldoende op veiligheidsbeleid en zes maanden de tijd voor herstel. Blijft een school dan nog in gebreke, dan kan er een bekostigingsmaatregel volgen”.

Neem ouders serieus

Hoe staat het met de veiligheid in het onderwijs?

“Wetgeving is natuurlijk geen garantie dat er nooit meer iets gebeurt, maar de wet biedt wel perspectief. Dat zie je aan de aandacht die sociale veiligheid nu in de scholen krijgt. Aan de initiatieven en programma’s. Het beleid gaat echt leven. Bij de VI merken we dat gesprekken met ouders over veiligheid echt belangrijk is. Ouders die ons hierover bellen hebben vaak het gevoel niet serieus genomen te worden.

Dat gezegd hebbende blijft het natuurlijk zo dat de vertrouwensinspectie altijd te benaderen is. We willen zichtbaar en herkenbaar zijn. Vandaar ook het bouwen aan en samenwerken met een breed netwerk. Denk aan GGD, klachtencommissies, ouderorganisaties, kindertelefoon, etc. Om elkaar te informeren, elkaar te versterken en van elkaar te leren”.

Marc Boss





Het predicaat Sociaal Veilige School

Sociale veiligheid in school heeft veel aspecten. Het is veel meer dan het opstellen van een aantal regels en afspraken. Er moet sprake zijn van doordacht beleid. Beleid waaraan de werkelijkheid van alledag getoetst moet worden. Waarbij gedegen gemonitord moet worden, geëvalueerd, bijgesteld en opnieuw getoetst. Daarbij stelt de overheid inmiddels hoge kwaliteitseisen aan scholen via de Wet Sociale Veiligheid op School. De inspectie kijkt mee en controleert of het geformuleerde beleid en de vigerende praktijk met elkaar in overeenstemming zijn. En –als afronding– de toets der kritiek kunnen weerstaan. En dat is geen afvinklijstje maar een continu proces, elke dag opnieuw.

De Stichting Veilig Onderwijs helpt scholen met het op orde brengen en houden van sociaal veiligheidsbeleid. Daarbij gaan we uit van de wensen van de school (visie) en al haar betrokkenen, bestuur, directie, leerkrachten, leerlingen en ouders. We zorgen ervoor dat de school kan beantwoorden aan de wettelijke eisen, en we hebben oog voor de losse eindjes. Met onze expertise zijn wij voor u een betrouwbare, onafhankelijke partner bij al uw inspanningen om de school een veilige leef-, leer-, en werkomgeving te maken voor allen.

Hoofdwerkzaamheden

Onze aanpak is gericht op drie hoofdwerkzaamheden:

Visievorming

Soms is het nodig eerst met elkaar te bepalen welke onderliggende visie de school hanteert bij het bepalen van het veiligheidsbeleid. Wij helpen daarbij. Scholen verschillen: In samenstelling van de leerlingenpopulatie, in de sociale context waarin de school zich bevindt en de contacten met de omgeving. Dat vraagt om een eigen visie op de vormgeving van het veiligheidsbeleid.

Een up to date sociaal veiligheidsbeleid

Wij helpen met het opstellen van een samenhangend veiligheidsbeleid inclusief alle, op grond van de Wet Veiligheid op School, verplichte onderdelen.

Evalueren en bijstellen

Veiligheidsbeleid is geen papieren werkelijkheid. De uitwerking ervan moet systematisch geëvalueerd en bijgesteld worden. Jaarlijks dient de veiligheidsbeleving van alle betrokkenen bij school gemonitord te worden. Ook dat is een wettelijke verplichting. Wij helpen u bij het samenstellen van een geschikt instrumentarium hiervoor en ondersteunen bij de toepassing. Uiteraard dienen de resultaten en bevindingen te leiden tot bijgesteld beleid. Wij ondersteunen bij het vormgeven van deze cyclische kwaliteitszorg.

Predicaat Sociaal Veilige School

Wanneer de hoofdzaken zoals hiervoor beschreven gerealiseerd zijn, verstrekken wij het predicaat "Sociaal Veilige School". Hiermee toont de school een veilige leer-, en leefomgeving te bieden en continu oog te hebben voor het verbeteren van de veiligheidsbeleving in en rond de school. Met het predicaat verstrekken wij ook een inloopmat, die voorzien kan worden van het schoollogo. Een ieder die de school betreedt, wordt gewezen op de aandacht voor veiligheid.

Andere en aanvullende diensten

Wij bieden onze expertise aan, via diverse diensten, in het belang van een veilig schoolklimaat. En daarbij nemen we steeds een onafhankelijke positie in. Zo kunt u een beroep op ons doen voor het:

- Verrichten van observaties op school;
- Coachen van teamleden en leerlingen;
- Voeren van bemiddelingsgesprekken met eventuele verslagen;
- Overnemen van de communicatie van ouders, bij escalaties;
- Verlenen van school-counseling, voor leerling en leerkracht;
- Aanbieden van een externe-vertrouwenspersoon;
- Aanbieden van een gezinsspecialist op school (schoolmaatschappelijk werker);
- Verzorgen van workshops voor leerlingen;
- Verzorgen van ouderavonden;
- Omgaan met Veilig Thuis meldingen;
- Verkrijgen van een cursus "Beleid op de school sociale veiligheid";
- Verkrijgen van een cursus "De Sociale veiligheidscoördinator" (anti-pestcoördinator).

Kijk op www.stichtingveiligonderwijs.nl. Of neem contact met ons op voor informatie of een geheel vrijblijvend gesprek. Wij delen immers de gemeenschappelijke zorg voor een gezond en veilig schoolklimaat.
contact@stichtingveiligonderwijs.nl
Telefoon 0346-550655





Ben je op zoek naar vrijwilligerswerk en heb je affiniteit met het onderwijs, dus ook met ouders, leerkrachten en leerlingen? Dan is fondsenwerver voor onze stichting wellicht wat voor jou. Vanwege onze ANBI-status kan dat zelfs met een uitkering. Meld je dan nu aan en maak een afspraak voor een vrijblijvend gesprek.



Achtergrond

Stichting Veilig Onderwijs doet alles om sociaal veilig onderwijs te creëren, zodat leerlingen en onderwijzenden kunnen leren en werken in een sociaal veilige leer- en werkomgeving. Dit doet zij door samen met scholen en gemeenten een goed sociaal veiligheidsbeleid te maken, uit te voeren, te monitoren, te evalueren en bij te stellen. Tevens werkt zij samen met mediators, counselors, coaches en gastdocenten om het veiligheidsbeleid op een goede manier in balans te houden. 'Voorkomen is beter dan genezen', is ons motto.

Functieomschrijving:

Als fondsenwerver ben je verantwoordelijk voor het werven van sponsors en donateurs (overheid, particulieren, bedrijven, vermogensfondsen en evenementen). Je houdt je bezig met de vraag waar en hoe er geld is te genereren. Alle activiteiten zijn er op gericht om de positie en het beleid van de stichting aan het publiek duidelijk te maken. Je zorgt ervoor dat je de boodschap die de organisatie wil uitdragen duidelijk maakt.

Donateurs en sponsors willen graag weten wat er met hun geld gedaan wordt. Daarom zorg je ervoor dat de financiële gegevens -inzichtelijk en transparant- te vinden zijn. Je maakt een begroting of past de bestaande begrotingen aan, waarin iedereen kan zien wat er met het gedoneerde geld wordt en is gedaan.

Je werkt nauw samen met de andere medewerkers, wanneer het bijvoorbeeld gaat om het bedenken van inzamelacties of het promoten van de organisatie bij mogelijke donateurs en sponsors.

Wat wil je ons bieden:

Je bent communicatief sterk in woord en geschrift;
Je hebt een positieve, enthousiaste houding en straalt ondernemerschap uit;
Je voelt je verbonden met de doelstelling van onze stichting;
Je onderschrijft de doelstelling van de stichting en voelt je hiermee verbonden;
Je weet op creatieve en gedreven wijze fondsen te werven die de kosten van de stichting dekken.

Wat wij je bieden:

De mogelijkheid om je in het onderwijs te verdiepen;
Werken in een hecht team met talentvolle mensen;
Het bijwonen van onze teambijeenkomsten;
Ruimte om nieuwe initiatieven te ontwikkelen en mee te denken over de koers van de stichting;



Twee januari tweeduizendtweintig is een memorabele datum, want dan bestaat Stichting Veilig Onderwijs twaalfenhalf jaar. Ooit begon het als een stichting, die het pesten op scholen wilde bestrijden door het op te nemen voor de leerlingen en ouders in strijd tegen de scholen. We hebben in al die jaren veel geleerd, met name hoe het juist niet moet. Uiteindelijk werd onze gedachtegang dat we niet zomaar voor of tegen iemand moesten zijn, maar juist samenwerking moesten vinden. Dat leidde tot nieuwe inzichten en een geheel andere benadering van de problematieken rond sociale veiligheid.

Eerste aanzet tot ommekeer

De trieste gebeurtenissen in het jaar 2012 met de vele zelfdodingen van scholieren in Nederland zette ons, maar ook de politiek in Den Haag, tot denken. Niet zomaar een plannetje met de strekking “Je mag niet pesten”, maar diepgaande overwegingen leidend tot vergaande maatregelen.

De voormalig staatssecretaris Sander Dekker en kindermobuysman Marc Dullaert organiseerden enkele bijeenkomsten van wijze mannen en vrouwen om over het onderwerp pesten te praten. Wij, als Stichting Veilig Onderwijs, waren toen - en zijn dat nog steeds - uitermate vereerd aanwezig te zijn bij alle gesprekken. Wij hebben ook onze visie en inzichten gedeeld en verteld wat volgens ons de beste wijze was om alle belanghebbenden in het onderwijs te kunnen adviseren. Dit alles heeft in 2013 geleid tot plannen, die door de Tweede en Eerste Kamer zijn aanvaard, waarin deels onze visie is meegenomen. Daar mogen we best trots op zijn.

Na de gebeurtenissen in 2012 hebben we in een door Stichting Veilig Onderwijs georganiseerde conferentie een award “Iedere Dag Veilig Onderwijs” uitgereikt aan Gerard en Ingrid van Beelen. Hun dochter Livia van Beelen benam zich in 2012 het leven. We hebben met de ouders van Livia meerdere malen gesproken en daarbij kwam ook naar voren wat hun wensen waren met een duidelijke visie voor de toekomst van leerlingen.

Na de bijeenkomst zijn de contacten gebleven met Gerard en Ingrid en dat heeft als resultaat gehad dat Gerard nu voorzitter is van Stichting Veilig Onderwijs. Inmiddels vormen Gerard, Ingrid en Els Hendrikse de commissie Iedere Dag Veilig Onderwijs. Deze award draagt als titel het motto van Livia “People help the People”. De award zal in 2019 voor de zevende maal worden uitgereikt.



Bestendige benadering

Pesten in het onderwijs, op de werkvloer, in sportverenigingen, zorginstellingen -noem maar op- kun je niet zomaar oplossen door te doen alsof het niet bestaat, het de rug toekeren of door iemand weg te sturen. Je moet daar echt als belangenorganisatie iets meer mee doen.

In de twaalfenhalf jaar van ons bestaan en met onze ervaring kunnen wij u helpen met het bedenken van oplossingen. De scholen en andere instellingen, die wij hebben kunnen helpen kregen dan ook een predicaat ‘Veilige school’ aan de muur. Voor ieder zichtbaar.

De rode draad tijdens al die jaren van ons bestaan is en zal altijd het pesten zijn. Het is dan ook de rode draad, die het bestaan van Stichting Veilig Onderwijs rechtvaardigt.

Nu met twaalfenhalf jaar Stichting Veilig Onderwijs danken wij onze sponsors -in het bijzonder DNB Groep- en alle vrijwilligers van toen en nu voor hun bijdrage aan het werk van de Stichting Veilig Onderwijs voor wat het nu is geworden. Van een kleine stichting bemand door alleen Els Hendrikse tot een landelijke organisatie met tweeëndertig vrijwilligers en experts op dit moment.

Peter van Duijl, secretaris



A photograph of three children on a roller coaster. A girl in the foreground is screaming with her mouth wide open, wearing a light blue shirt. Behind her, a boy and another girl are also smiling and looking forward. The roller coaster tracks are visible in the background. The Walibi Holland logo is in the top right corner.

WALIBI
HOLLAND

HET SPANNENDSTE SCHOOLREISJE

IS JOUW KLAS STOER GENOEG?

- Meer dan 30 attracties
- Zes achtbanen: ontdek de nieuwe spectaculaire ride UNTAMED
- Spanning voor alle leeftijden
- Eten & drinken geheel verzorgd

Voor meer informatie, kijk op WALIBI.NL

'n Stoere mountainbike die de rit naar school een dagelijks avontuur maakt? € 179,99

A photograph of a young boy riding a bright green mountain bike through a wooded area. He is wearing a green and black cycling jersey, black shorts, and a black helmet. The bike has 'ROCKRIDER' written on the frame. The background is a dense forest with sunlight filtering through the trees.

Voor meer informatie:
www.decathlon.nl



In 1975 begon ik als leerkracht van klas 4 van de toenmalige basisschool "Mr. Groen van Prinsterer" (tegenwoordig, De Klaroen) aan de M.H. De Ruyterstraat te Maarssen. In die tijd was het eenvoudig een baan te krijgen. Er was vraag genoeg. Na drie sollicitatiebrieven en twee proeflessen had ik, voordat ik goed en wel de akte op zak had, al een baan.

Het lesgeven, onderwijzen, heb ik steeds gezien als een uitdaging. Naast de gebruikelijke vakken, als rekenen en taal, kon ik mijn belangstelling voor geschiedenis en aardrijkskunde overdragen aan de klas.

Door verhalen te vertellen, films en dia's te laten zien, en platen, foto's en overig materiaal op te hangen in het lokaal.

Ik zeg ook steeds, dat je onderwijs moet beleven en aantrekkelijk maken.

Zo blijft het voor de leerkracht, maar ook voor de kinderen, fijn om naar

school te gaan.

Naast het lesgeven vond ik het nodig om scherp te blijven in dit vak door diverse opleidingen en cursussen te volgen.

Met de opleiding tot Remedial Teacher kon ik direct de kennis toepassen in de groep. De opleiding 'handvaardigheid' gaf aanleiding om meer creativiteit te stimuleren.

Andere opleidingen, als 'gesprekken voeren met ouders' en 'management', stimuleren mij nog altijd om daar wat mee te doen. Nu nóg, terwijl ik al een tijdje geniet van m'n pensioen.

Zo wil ik me de komende tijd nog inzetten voor onderwijs in de ruimste zin van het woord: Invalleerkracht via Partner in Onderwijs, bijlessen geven aan kinderen, en nu aanschuiven bij de 'Stichting Veilig Onderwijs'.

Onderwijs blijft me boeien.

Wim Overgaauw

Boomzac, music always everywhere! Met de ingebouwde speakers kun je altijd chillen met je favoriete muziek!

BoomZac rugtassen hebben diverse designs, speciaal ontworpen voor jou. Je valt ook op door de ingebouwde bluetooth speakers, waarmee je je favoriete muziek streamt.

Je **BoomZac** is gemaakt van een hoge kwaliteit polyamide, spatwaterdicht en dubbel gestikt voor dagelijks gebruik.

De ingebouwde draadloze speakers zijn makkelijk te bedienen via telefoon, tablet of elk ander device met bluetooth. Je geniet van heldere, luide tonen en verbluffende prestaties.

BoomZac heeft ruimte voor alle soorten tablets. Je tablet wordt goed beschermd door een apart en deels afsluitbaar vak. Maar er blijft voldoende ruimte over voor je spullen. De bluetooth ontvanger wordt compleet geleverd met kabeltjes en is makkelijk op te laden met bijvoorbeeld de oplader van je telefoon of tablet.

Wil je opvallen en ga je daarmee voor trendy design én kwaliteit, dan is **BoomZac** echt iets voor jou!.





Onlangs kreeg ik van mijn zoon, leerkracht groep 7, een korte rondleiding door zijn lokaal. Ergonomisch gevormde stoeltjes van verschillende grootte, tafeltjes op verschillende hoogten, opgesteld in groepjes van vier. Rijkelijk gevulde boekenkast met 'extensie' middels de vensterbank. Aan de wanden werkjes van leerlingen, een goed zichtbare spellingskaart en een verjaardagskalender. Al met al matige decoraties met het oog op het beperken van visuele prikkels. En centraal aan de muur ... het digitale schoolbord.

Dit wonder der didactische techniek heeft de afgelopen twee decennia een onstuitbare opmars gemaakt in de onderwijslokalen. Welke school heeft nog een krijtbord? Om een krijtbord te zien moet je anno 2020 naar het Onderwijsmuseum in Dordrecht.

Atmosfeer

Er overviel mij toch een zekere nostalgie tijdens de rondleiding. Natuurlijk, onderwijsruimten in Nederland zijn in het algemeen goed geoutilleerd. Behoorlijk stofvrij (prettig voor leerkrachten en leerlingen met luchtwegaandoeningen), ruim, en voorzien van goede ventilatie. Zeker in vergelijking met de ruimten waarin ik de afgelopen zestig jaar mijn onderwijs heb ontvangen en uitgedeeld.

Het gaat te ver om te zeggen dat in het verleden in menig schoolgebouw de volksgezondheid op het spel stond, maar dat er links en rechts wel wat te wensen overbleef is zondermeer een feit. Vooral 's winters met de verwarming aan, de ramen dicht en zonder mechanische ventilatie werd het binnenklimaat nogal eens geweld aangedaan. Dat merkte je vooral wanneer je zo'n lokaal met dertig dampende kinderen even verliet (om een krijtje te halen voor het krijtbord bijvoorbeeld) en met een frisse neus weer binnenkwam. Alsof je tegen een muur aanliep.

Nostalgie

Veel verbeterd dus. Maar in deze vaart der volkeren zijn volgens mij ook wat onschuldige didactische hulpmiddelen 'kind van de rekening' geworden. Natuurlijk, dat stoffige krijtbord is echt niet meer van deze tijd. Begrijpelijk dat die verbannen is, oude diesels mogen ook de stad niet meer in.

Maar waarom zie je tegenwoordig geen overhead projectoren meer in het onderwijs. Wat is er mis met deze stofvrije mobiele makker voor de wakkere leerkracht. Naar mijn mening is de OHP een onnodig slachtoffer geworden op het digitale slagveld. Onbegrijpelijk. Binnen tien jaar is de OHP terecht gekomen bij de didactische ramsj.

Op Marktplaats koop je nu een OHP (ook de draagbare versie en soms op een verrijdbaar karretje) voor nog geen € 50, -. Diep triest vind ik dat. Ik pleit dan ook voor een re-integratie van de OHP op grote schaal. We hebben het kind met het badwater weggesmeten.

Het biedt zoveel meer

Op een aantal terreinen kan de OHP meer dan het digibord. Oké, niet op heel veel terreinen, maar toch. Ik geef hier twee toepassingen waar het digibord niet aan kan tippen. Beide zullen diepe indruk maken op uw leerlingen. En daar doen we het allemaal voor toch?

1. Knip de OHP aan op stand 2 (hoogste stand). Zeg: "Allemaal kijken naar deze som/zin/tekening." Neem een niet-permanente OHP-stift en schrijf iets op de OHP-sheet. Boven uw hoofd wordt het geschrevene magistraal geprojecteerd. Zeg nu: "Oeps, dat klopt niet helemaal." Breng een beetje speeksel aan op uw wijsvinger en begin de tekst daarmee weg te vegen. Geniet van de kreten van afgrijzen die opstijgen uit de klas.

Wat op uw OHP-sheet niet meer is dan een aantal gekleurde spugbelletjes is boven uw hoofd uitgegroeid tot een tsunami aan gekleurde kwijl. Grandioos.

2. Het Wajangspel. Knip een eenvoudig poppetje uit van een meisje met een jurkje, armpjes en beentjes. Leg dit samen met de schaar op de OHP. Knip die aan op stand 2. Zeg: "Beste mensen. Vandaag vertel ik het verschrikkelijke verhaal van de ontmoeting van het eenzame weesmeisje met de grote boze schaar".

Vervolgens neemt u ruim de tijd om onder het uitslaken van hoge gillets en boos gegrom de schaar het poppetje te laten vervolgen. Waarbij de armpjes en de beentjes natuurlijk één voor één afgeknipt worden.

Succes verzekerd. Nou jij weer, digibord.

Marc Boss